

AKTE II

In het bos tussen het dorp en het kasteel

Scene 1

Coro di Contadini e Contadine

Qui la selva è più folta ed ombrosa.
 Qui posiamo vicini al ruscello.
 Lunga ancora, scoscesa, sassosa
 È la via che conduce al castello.
 Sempre tempo per giungere avremo,
 Pria che sorga dal letto il signore.

Riflettiam! Quando giunti saremo,
 Che direm per toccare il suo cor?...
 Eccellenza!... direm con coraggio...
 Signor Conte... la povera Amina
 Era dianzi l'onor del villaggio,
 Il desio d'ogni villa vicina,
 D'ogni villa era dianzi l'onor.
 Ad un tratto è trovata dormente
 Nella stanza che voi ricettò...
 Difendetela, s'ella è innocente,
 Aiutatela, s'ella fallò.
 A tai detti, a siffatti argomenti...
 Ei si mostra commosso, convinto:
 Noi preghiamo, insistiam riverenti...
 Ei ci affida, ei promette, abbiám vinto...
 Consolati al villaggio torniamo:
 In due passi, in due salti siam qua.
 Alla prova!... da bravi! partiamo...
 La meschina protetta sarà.

Koor van boeren en boerinnen

Hier is het bos nog dichter en donkerder,
 Hier kunnen we dichter bij de stroom rusten
 De weg naar het kasteel is
 nog ver, stijl en rotsachtig.
 We hebben nog tijd om er te geraken
 voor de graaf zijn bed uit is.

Denk goed na, als we er eenmaal zijn,
 wat zeggen we dan dat zijn hart raakt?
 Excellentie!... we zeggen het dapper...
 Meneer de Graaf... die arme Amina
 was vroeger de trots van het dorp,
 Ieder dorp in de buurt was jaloers,...
 iedere huis ontving haar eervol,
 Dan wordt ze opeens slapend
 aangetroffen in uw kamer...
 Verdedig haar, als ze onschuldig is.
 Als ze gefaald heeft, help haar dan,
 Met deze woorden en argumenten...
 Zal hij ontroerd zijn en overtuigd;
 Wij smeken hem, houden vol met respect...
 Hij zal ons vertrouwen, beloofd, we zullen
 winnen...Getroost gaan we terug naar het
 dorp, In 2 stappen zijn we er al.
 We bewijzen het!...wees dapper, kom mee.
 Het arme meisje zal worden beschermd.